

Nunc iam nobis de patiētia & eius bonis loquendū ē,
Est igitur patiētia omniū iniuriarū & passionū tole/
rantia: & expectationū omniū sine præcipitatōe suf/
ficiencia: quā si quis intellexerit & habuerit cōtraria uitæ gra
via baiulat: bona oīa continet: sororē habet spem: & affines
eius sunt res bonæ. Oēs patitur enī libēter: quia sperat spe/
rando tollerat: impatiēter enī fertur: quod nō sperat. Omni
aut̄ uirtute patiētia præferit: quod spe præcūte dignoscitur:
aut si spes fructus patiētiae subsequit̄. Hæc matre gaudet fu/
de & gubernaculū habet deū conscientiā genus & p̄pinqi/
tatem. Inde gloriosi testes efficiūtur dum fide pleni: dum dei
timore solliciti: dum cōtinentiæ discipuli: dum filii spei duce
sapiētia reperiūtur. Deinde coheredes christi dum illū usq;
ad mortē patiētiae uirtutibus imitātur. Vnde tu passus iniu/
riam taceas: irā uince patiētia: sanctus enī amor impatientiā
nō habet. Māsuetudo nāq; nulla passione turbat̄: & specia/
liter ira & furore nō rūpitur quā qui habuerit beatitudinem
cōsequetur uoce domini promissā ut terrā possideat: id est
imperet & domineſ corpori suo. Nulla enī res ita inebriat ut
animi turbatio est tristitia quæ ducit ad mortē. Est quædam
ira quæ iusticiā dei nō operaſ & furori p̄xima mētis suæ im/
potem facit: in tantū ut labia tremāt̄: dentes cōcrepent: uul/
tus quoq; pollore mutet̄: animi uero lāeticia interdū dolores
corporis mitigat: q; si ad ægrotationē accedat ægritudo ani/
mi duplicat̄ infirmitas. Dicit quoq; apostolus. Sol nō occi/
dat sup̄ iracundiā uestrā. Quid agemus in die iudicii quorū
ira non unius dier: sed tantorū annoř sol testis erit. Igitur mi/
tescat sœuitia: māsuescat iracūdia: remittat̄ sibi inuicē culpas
suas: ne sit exactor uindictæ qui petitor est uenie. Grādis of/
fensa est nolle placare offendit̄: quanq; affectus & perturba/

tiones q̄diu in tabernaculo huius corporis habitatis, & fra-
gili carne circūdamur moderari & regere possumus ampu-
tare non possumus. Ideo psalmista dicit. Irascimini & nolite
peccare, quia irasci homis est, & finem ire ponere christiani.
Vnde quidā ait, iam te uerberib⁹ enecassem nisi iratus' essē.
Inde enī iusti dicunt̄ dum oīa opera patiēter operātur, mul-
to quoq; melius est stomachū te dolere q̄ mentē gressu facil-
lare q̄ pudicitia, nec statim nobis pœnitētiæ remedia blan-
diantur, quæ sunt infeliciū remedia, cauendū est uulnus qđ
dolore curaſ, nec scire possumus ægrotatiōis mala nisi cum
suerit sanitas subsecuta. Et quantū boni uirtus habeat, uitia
demonstrāt, clarissq; sit lumen cōparatione tenebrarū. Sed
cōsideremus quid Ethicus ille psalm⁹ sonet. Iustus es domi-
ne & rectū iudiciū tuum, hodie nō potest dicere nisi ille qui
uniuersa quæ patitur magnificat dominū & suo merito im-
putans in aduersis de eius clemētia gloriaſ. Necesse est enim
ut qui se credere dicit in christo in oībus christi iudiciis gau-
deat dicēs. Sanus sum gratias ago creatori, lāgueo & in hoc
laudo domini uolūtatem. Quādo enim infirmor tūc fortior
sum, & uirtus spiritus in carnis infirmitate pficitur. Nam for-
titudo corporis imbecillitas animæ est. Patitur & apostolus
aliquid quod nō uult pro quo ter dominū depræcatur. Sed
dicitur ei sufficit tibi gratia mea nam uirtus in infirmitate p-
ficitur. Cur ergo durum sit quod aliquando paciendum est.
Dolemus autē quemq̄ mortuū, ad hoc enim nati sumus ut
maneamus æterni. Lugeatur mortuus, sed ille quē gehenna
suscepit, quē tartarus deuorat, in cuius pœna æternus ignis
æstuat, nam mors nostra peccatū est. Nos uero quoq; exitū
angelor⁹ turba comitatur quibus christus occurrit obuiam,
grauamur magis si diuitius in tabernaculo isto mortis habu-

temus. Cæterū nonne ueretis nē tibi saluator dicit. Iraſceris
quia frater tuus meus factus est filius, indignaris de iudicio
meo & rebellibus lachrymis facis iniuriā possidenti. Cibum
tibi negas, nō ieunior̄ studio sed doloris. Non amo frugali-
tatem istā ieiunia ista aduersarii mei sunt. Nullā animā reci-
pio quæ me nolēte separaſ a corpore. Tales stulta philoso-
phia habeat martyres, habeat Zenonem uel Cathonem. Si
uiuentē crederes fratré nunq̄ plāgeres ad meliora migrasse.
Nam sicut præter hāc uitam, est uita alia beator̄ ita præter
hanc mortem est mors alia impior̄. A duersum mortis ergo
duriciā & crudelissimā necessitatē hoc solatio erigimur, q̄
in breui uisuri sumus eos quos dolemus absentes. Neq; enī
mors sed dormitio & somnus appellaſ . Nos dolēdi magis
qui quotidie ſtam⁹ in prelio, & peccator̄ uiciis folidamur
& accipimus uulnera. Absit tamē a fide noſtra ut aliquā pla-
gam dicā eſſe quæ nō habeat consolationē cū ppheta pcla-
met. Nūquid medicus nō eſt in Galaad. Deus enī pmisit te
iſtiſ ſacculi fluctibus uentisq; iaectari ut expertus naufragiū
de cætero ſimiliter periclitari caueris, ita cūcta quæ paſſus
eſſit intelligis uulnera corporis tui ſic anīæ remedia ſunt.
Breuis enim uitae ſpacium æterna memoria cōpensat.

Ca.xxiii.de tribulatiōibus & obprobriis perferēdis.

 Portet nos per multas tribulatiōes introire in regnū
cœlorū. Beati eſtis cum uos maledixerit homines,
& pſecuti fuerint & dixerint omne malū aduersum
uos. Gaudete ergo & exultate quia merces uestra copiosa
eſt in cœlis. Futuræ uitæ gloria p̄ſentis uitæ incōmodis
cōparatur. Præcipue qa nō qui patiſ ſed qui facit iniuriā mi-
ſer ē. Vnde & christianis uexilla crucis ſunt delitiæ trophæa
noſtræ uitæ nō pōpis, ſed miseriis reportant̄ in noſtra clasſe